

TKO JE PRAVI BOG?

U nastavku vam donosimo kratku diskusiju na temu tko je prema Svetom Pismu PRAVI Bog. Razgovor je nedavno vođen između dvije osobe, čije identitete nećemo otkrivati, jer svrha ovoga nije da se proziva netko ili da se priča spušta na osobni nivo, nego da se realno sagledaju stajališta i argumenti korišteni u diskusiji sa ciljem jasnog utvrđivanja što je ISTINA, a što LAŽ, sa aspekta Svetog Pisma. Razgovor je započet tako što je „Osoba B“ kontaktirala „Osobu A“ u svrhu razmjene teoloških stavova i argumenata. “Osoba A” je u ovoj prepisci naš brat u Kristu, a “Osoba B” je osoba koja svojim teološkim stavovima zastupa jednu malu grupicu ljudi koji sebe nazivaju “Biblijskim kršćanima”.

Osoba B iznosi svoje tvrdnje Osobi A: Reč Bog se koristi na dva različita načina u Svetom Pismu. Prvo, pojam Bog se upotrebljava vezano za Vrhovno Biće univerzuma koje je konačni izvor svega. Svaki put kad Biblija pominje jedinog pravog Boga, to se odnosi na vrhovno biće, Onoga koji je bio prije svega drugog i od kojeg je sav život potekao. U ovom smislu niko drugi nije Bog. Ali reč Bog se takođe koristi vezano za nekog ko poseduje attribute božanstva ili karakteristike Boga. Na mnogo mesta Biblija uči da je Isus Hrist jednorodeni Sin jedinog pravog Boga Oca, i budući da je Sin, On poseduje iste attribute i karakteristike kao Njegov Otac. Očigledna je činjenica da svaki sin nasleđuje prirodu svog oca. I pošto je Hrist izašao od Oca, On je iste suštine kao Njegov Otac te otuda ima istu Božju prirodu Njegovog Oca pošto rođenjem posjeduje sve attribute i karakteristike svog Oca. U stvari, Jevrejima 1:3 kaže da je On „jasno obličje Njegove [Očeve] ličnosti“. Sin uvek i punopravno uzima

ime očevo pa tako i Hrist kao jedinorođeni Sin Božji punopravno ima isto ime. Zapazite da Jevrejima 1:1-9 kaže da je Isus naslednik koji je nasleđem stekao vrsnije ime od anđela, a to ime je Bog! Dakle, Isus je naslijedio Očevo ime, karakter i božansku prirodu na isti način na koji svaki sin nasleđuje ljudsku prirodu od svojih roditelja. Dakle, Isus može biti Bog zato što je Sin Božji. Ali On nije i ne može biti „Bog Otac“. On je „Sin Božji“ baš kao što Biblija jasno konstatuje više od stotinu puta. On je Božji doslovni Sin. Kazati da je Isus Bog Otac je isto što i reći da je „Sin Otac“, što znači da Sin nije zaista Sin i Otac nije zaista Otac. Ili da postavimo to na drugi način, kazati da je Isus Otac zato što On ima istu božansku prirodu kao Njegov Otac, ne se razlikuje od nebuloze da pošto je moj otac čovek i ja sam čovek stoga ja moram biti moj otac! To je svakako pogrešna logika ili teologija i to odjednom obezvređuje i obesmišljava stotine stihova u Svetom Pismu da zapravo ne znače ono što jasno govore. Bog je Otac Hristu; Hrist je Sin Božji. Biblija nikad ne naziva Isusa „Bogom Sinom“ kao što čine trinitarci i to sa vrlo dobrim razlogom. Uvek je „Sin Božji“ jer je to ono što On jeste. Slažeš li se sa ovim?

Osoba A odgovara: Ne.

Osoba B pita: Mogu li da znam sa čime konkretno?

Osoba A odgovara: Možeš, ali mi prethodno kaži zašto me to pitaš?

Osoba B odgovara: Hoću da znam šta veruješ i sa čime se ne slažeš sa onim što ja verujem. Jer i ja verujem da je Isus Bog po prirodi jer je dobio rođenjem od Oca i da samim tim ima atribute njegove. Ali ga ja ne zovem Bog Sin, jer takvu terminologiju koriste trinitarci, a ni Biblija je ne podržava...

Osoba A citira Osobu B: „Reč Bog se koristi na dva različita načina u Svetom Pismu. Prvo, pojam Bog se upotrebljava vezano za Vrhovno Biće univerzuma koje je konačni

izvor svega. Svaki put kad Biblija pominje jedinog pravog Boga, to se odnosi na vrhovno biće, Onoga koji je bio prije svega drugog i od kojeg je sav život potekao. U ovom smislu niko drugi nije Bog. Ali reč Bog se takođe koristi vezano za nekog ko poseduje atribute božanstva ili karakteristike Boga. Na mnogo mesta Biblija uči da je Isus Hrist jedinorođeni Sin jedinog pravog Boga Oca, i budući da je Sin, On poseduje iste atribute i karakteristike kao Njegov Otac. Očigledna je činjenica da svaki sin nasleđuje prirodu svog oca. I pošto je Hrist izašao od Oca, On je iste suštine kao Njegov Otac te otuda ima istu Božju prirodu Njegovog Oca pošto rođenjem posjeduje sve atribute i karakteristike svog Oca. U stvari, Jevrejima 1:3 kaže da je On „jasno obličje Njegove [Očeve] ličnosti“.

Osoba A odgovara na citirano: Netačna je tvrdnja da se Reč Bog koristi na „DVA NAČINA“ u Bibliji. Kao prvo u Pismu se više različitih reči koristi za Boga. Evo par primera. U Jevrejskom imamo npr. reč Jehova i reč Elohim. Reč Jehova se striktno odnosi uvek na Boga i koristi se SAMO za OCA i SINA. Ne postoje nikakva DVA ili više načina kako ova reč može da se koristi, osim za Boga u punom smislu te reči. Reč Elohim se može koristiti na više načina, i odnositi na Boga ili stvoreno biće, a značenje joj se određuje pomoću konteksta u kojem se nalazi. U Grčkom tekstu imamo npr. reč Teos i reč Kurios. Teos se uvek koristi za Boga u punom smislu te reči i nikad se ne može koristiti za nešto drugo, što znači da nema „DVA ili više“ načina korišćenja. Sa druge strane reč Kurios se zavisno od konteksta može koristiti i za Boga i za druga živa bića.

Osoba A citira Osobu B: „Sin uvek i punopravno uzima ime očevo pa tako i Hrist kao jedinorođeni Sin Božji punopravno ima isto ime. Zapazite da Jevrejima 1:1-9 kaže da je Isus naslednik koji je nasleđem stekao vrsnije ime od anđela,

a to ime je Bog! Dakle, Isus je naslijedio Očevo ime, karakter i božansku prirodu na isti način na koji svaki sin nasljeđuje ljudsku prirodu od svojih roditelja.“

Osoba A odgovara na citirano: Kao što si i sam napisao Isus NOSI ime BOG zato što je to ime nasledio ROĐENJEM od Boga. Zato Sin ne može da bude drugačiji Bog od Boga Oca, jer obojica imaju potpuno Božansku prirodu, koju je Sin rođenjem nasledio od Oca. Sin ima istu Božansku prirodu kao Otac, jer ju je nasledio rođenjem. Isto kao što je tvoj sin nasledio prirodu od tebe i to ga ne može činiti MANJE čovekom od tebe. I ne može se onda izraz čovek drugačije koristiti za tebe i za tvog sina. Znači Isus kao SIN nije neki VIRTUALNI BOG koji je samo Bog po imenu. On s pravom NOSI to ime zato što je BOG u punom smislu te reči, a u Pismu imaš obilje dokaza za to, jer se reč Teos i Jehova koriste na jako puno mesta za Isusa, a takođe Isus dok je bio na zemlji je sam za sebe tvrdio da je bukvalan Bog, jer zbog te tvrdnje su Jevreji hteli u više navrata da ga ubiju na licu mesta.

Osoba A citira Osobu B: „Dakle, Isus može biti Bog zato što je Sin Božji. Ali On nije i ne može biti „Bog Otac“. „On je „Sin Božji“ baš kao što Biblija jasno konstatuje više od stotinu puta. On je Božji doslovni Sin. Kazati da je Isus Bog Otac je isto što i reći da je „Sin Otac“, što znači da Sin nije zaista Sin i Otac nije zaista Otac. Ili da postavimo to na drugi način, kazati da je Isus Otac zato što On ima istu božansku prirodu kao Njegov Otac, ne se razlikuje od nebuloze da pošto je moj otac čovek i ja sam čovek stoga ja moram biti moj otac! To je svakako pogrešna logika ili teologija i to odjednom obezvređuje i obesmišljava stotine stihova u Svetom Pismu da zapravo ne znače ono što jasno govore. Bog je Otac Hristu; Hrist je Sin Božji.“

Osoba A odgovara na citirano: Isus može biti Bog u punom smislu te reči samo zato što je bukvalno rođen od Boga šta je i malopre objašnjeno. Kao što i sam vidiš u odnosu na Oca on nikako ne može biti Bog Otac kao što to tvrde trinitarci ili bilo ko drugi. Zanimljivo je da Pismo naziva Isusa i „Ocem Večnim“, ali ovaj naziv je striktno vezan za one koje spašava i u korelaciji je između Spasitelja i spasenih u delu spašavanja. On može biti Večni Otac spasenima jer njegovim NOVOROĐENJEM postajemo u pravom smislu deca Božja, a Isus takođe spasene u Pismu naziva svojom decom. Znači dva Boga Oca ne mogu da postoje, ali u određenom smislu izraz „Otac Večni“ može da se primeni na Hrista kad govorimo o delu spasenja, ali nikako taj izraz ne sme da se zloupotrebljava kao što to rade trinitarci ili neko drugi.

Osoba A citira Osobu B: „Biblija nikad ne naziva Isusa „Bogom Sinom“ kao što čine trinitarci i to sa vrlo dobrim razlogom. Uvek je „Sin Božji“ jer je to ono što On jeste.“

Osoba A odgovara na citirano: Kao što smo videli iz prethodnog Isus Hrist, Sin Božji, je Bog u punom smislu te reči. Pismo ne koristi izraz Bog Sin, jer nema potrebe da koristi taj izraz, što ne znači da Isus nije Bog u punom smislu te reči i da se taj izraz ne može ili ne sme koristiti za Sina ako se na pravi način opisuju stvari. Trinitarci zloupotrebljavaju taj naziv, jer negiraju da je Isus bukvalno rođen od Oca. Kada bi oni priznali činjenicu da je on bukvalno rođen, korišćenje tog izraza ne bi bio problem, jer Isus zaista jeste Bog. Ako ćemo realno čitav Stari zavet ne koristi izraz „Bog Otac“, niti izraz „Bog Sin“, što opet ne znači da Otac nije Bog, niti da Sin nije Bog. Kada se uzmu sve činjenice u obzir, iz Pisma se jasno vidi da su i Otac i Sin Bogovi. Otac je JEDINI Bog takve vrste, a takođe je i Sin jedini Bog takve vrste jer je rođen od Boga i Pismo ga naziva „monogenes“. Zaista je neozbiljno tvrditi da je izraz Bog Sin pogrešan, jer

Pismo jasno kaže da je Isus Bog, a takođe i sam Isus je to tvrdio za sebe. Takođe ako Sin nije ništa manje Bog od Oca po svojoj prirodi, to ne znači da je Sin Bog Otac. Otac nije rođen, nema početak i nije nasledio besmrtnost, nego je bukvalno on sam besmrtnost, dok je Sin rođen od Oca, ima početak u nekog trenutku večnosti kada nije postojalo ni vreme ni bilo šta drugo, i nasledio je besmrtnost rođenjem od Oca. U tom smislu je Otac veći od Sina, jer je IZVOR svega.

Osoba B pita: Može li neki dokaz gde Isus kaže za sebe da je Bog?

Osoba A odgovara: Ko je pisao Bibliju? Ovde si kontradiktoran. Prvo si rekao da veruješ da je Isus Bog, a sad tražiš dokaze?

Osoba B odgovara: Na kontu ove vaše izjave (a takođe Isus dok je bio na zemlji je sam za sebe tvrdio da je bukvalan Bog, jer zbog te tvrdnje su Jevreji hteli u više navrata da ga ubiju na licu mesta) sam napisao pitanje da date konkretnu Isusovu izjavu gde on za sebe kaže da je Bog. Ja sam napisao u kom smislu je Isus Bog, valjda je to jasno? Judejci su mu odgovorili: „Ne kamenujemo te zbog dobrog dela, nego zbog hule, zato što se ti, premda si čovek, praviš da si Bog.“ Isus im je rekao: „Zar nije zapisano u vašem Zakonu: ‘Ja sam rekao: ‘Vi ste bogovi?’ Ako je ‘bogovima’ nazvao one protiv kojih je Bog govorio – a Pismo se ne može poništiti kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: ‘Huliš,’ zato što sam rekao: ‘Ja sam Sin Božji?’ Ako ne činim dela svog Oca, nemojte mi verovati. Ali ako ih činim, ako i ne verujete meni, verujte delima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.“ (Jev po Jovanu 10:33-38). Isus ovom prilikom nije tvrdio za sebe da je Bog, nego da je Sin Božiji, a lažna optužba je glasila da on zato što je oprašatao grehe, lečio ljude, isteravao demone, dizao ljude

mrtvih, itd, da je on na taj način hteo sebe da prikaže kao Boga, jer su oni mislili da jedino Bog može da oprašta grehe, što nije tačno, jer to može da čini i Sin Božiji (Mesija). Bog je preko Hrista i Božijih anđela je nadahnjivao ljude, tako da je Biblija Božansko ljudska knjiga. Jevanđelje po Luki 23,38: Iznad njega je bio natpis slovima grčkim i latinskim i hebrejskim: „Ovo je judejski kralj.“ Optužba kojom je optužen Hrist bila da je za sebe tvrdio (što nikad nije rekao) da je judejski kralj.

Osoba A citira Osobu B: „Na kontu ove vaše izjave (a takođe Isus dok je bio na zemlji je sam za sebe tvrdio da je bukvalan Bog, jer zbog te tvrdnje su Jevreji hteli u više navrata da ga ubiju na licu mesta) sam napisao pitanje da date konkretnu Isusovu izjavu gde on za sebe kaže da je Bog.“ „Bog je preko Hrista i Božijih anđela je nadahnjivao ljude, tako da je Biblija Božansko ljudska knjiga.“

Osoba A odgovara na citirano: Netačna je tvrdnja da je Biblija ljudska knjiga. Biblija je otkrivenje BOŽJE VOLJE, a ne ljudske, tako da AUTOR Biblije nije čovek, osim u slučaju kada je zloupotrebljava i prepravlja na svoju propast, što se nažalost naveliko radi, a u neku ruku nažalost i sam si upoznat sa tim, pa otuda i ova tvoja ideja da je to ljudska knjiga. Jedini autori su Otac i Sin kao što to lepo piše u Bibliji (1. Pt. 1:11; Kol. 3,16; 2. Tim. 3,16; Jn. 5,19). Ljudi mogu da budu samo oruđe u Božjim rukama, a ako Bog preko ljudi čini svoja dela, onda su to Božja dela, a ne ljudska.

Osoba A citira Osobu B: „Ja sam napisao u kom smislu je Isus Bog, valjda je to jasno?“

Osoba A odgovara na citirano: Da, jasno je da iznosiš nešto što nije Biblijski i dobio si argumente za to. Znači Isus nije VIRTUALNI Bog kao što ti tvrdiš i veruješ, nego PRAVI Bog. U virtualnog Isusa veruju trinitarci, pa čisto da

vidiš da imaš slično verovanje kao i oni, samo malo drugačije upakovano. Trinitarci veruju da je Isus Bog koji nije rođen od Boga, to jest, da je samo nekakva virtualna manifestacija jednog Boga koji igra ulogu Sina, dok ti veruješ da on nije PRAVI Bog koji je rođen od Boga, nego nekakvo nedefinisano biće koje je rođeno od Boga, ali nije PRAVI Bog. Ovo tvoje verovanje je toliko kontradiktorno samo po sebi, da ga praktično nije moguće nikome objasniti, a pogotovo je nemoguće braniti Biblijom. Trinitarci su tu čak u puno boljoj poziciji, jer oni mogu samo reći da Isus nije BUKVALNO rođen, nego je izraz „rođen od Boga“ simbolički i onda mogu fantazirati i vrteti se u krug. Da se vratimo na glavnu stvar. Pošto smo videli da Pismo jasno otkriva ko je autor Biblije, a videli smo da je Isus autor, onda automatski ispada da je SVAKO MESTO u Pismu gde se za Isusa kaže da je Bog, dokaz da je to Isus rekao. Znači Biblija je prepuna takvih dokaza, tako da je praktično najlakša stvar u Pismu naći izjavu gde Isus za sebe kaže da je Bog. Evo samo neke od izjava: „Reče im Isus: 'Zaista, zaista, kažem vam: Pre nego što je Avram bio, Ja jesam.'“ Jovan 8:58 „Već vam sada kažem, pre nego što se dogodi, da kada se dogodi verujete da Ja jesam.“ Jovan 13:19 „I reče Bog Mojsiju: 'JASAM KOJI JESAM'; i dodao je: 'Ovako ćeš reći deci Izraelovoj: JA JESAM poslao me je k vama.'“ 2. Mojsijeva 3:14 „Čuj me, Jakove i Izraele, pozvani moj; Ja jesam; ja sam prvi, ja sam i poslednji (vidi Otk.1:17; 2:8).“ Isaija 48:12

Osoba A citira Osobu B: „Judejci su mu odgovorili: „Ne kamenujemo te zbog dobrog dela, nego zbog hule, zato što se ti, premda si čovek, praviš da si Bog.“ Isus im je rekao: „Zar nije zapisano u vašem Zakonu: 'Ja sam rekao: 'Vi ste bogovi?' Ako je 'bogovima' nazvao one protiv kojih je Bog govorio – a Pismo se ne može poništiti kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: 'Huliš,' zato

što sam rekao: ‘Ja sam Sin Božji?’ Ako ne činim dela svog Oca, nemojte mi verovati. Ali ako ih činim, ako i ne verujete meni, verujte delima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.“ (Jev po Jovanu 10:33-38). Isus ovom prilikom nije tvdio za sebe da je Bog, nego da je Sin Božiji, a lažna optužba je glasila da on zato što je opraštao grehe, lečio ljude, isteravao demone, dizao ljude mrtvih, itd, da je on na taj način hteo sebe da prikaže kao Boga, jer su oni mislili da jedino Bog može da oprašta grehe, što nije tačno, jer to može da čini i Sin Božiji (Mesija).“

Osoba A odgovara na citirano: Je li si ti ozbiljan ili se šališ? Na temelju čega su u ovim stihovima Judejci izjavili da Isus glumi Boga i hteli da ga ubiju? Evo da vidimo prethodne stihove: „Ja im dajem život večni; i neće propasti nikada i niko ih neće oteti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svih; i niko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mog. Ja i moj Otac jedno smo.“ Jovan 10:28-30 U istom poglavlju par stihova pre Isus je takođe posvedočio o sebi ovim rečima: „Zbog toga me ljubi Otac što polažem svoj život da ga ponovo uzmem. Niko mi ga ne oduzima, nego ga polažem sam od sebe. Vlast imam položiti ga i vlast imam opet ga uzeti. Tu sam zapovest primio od svog Oca.“ Jovan 10:17-18 Kao što vidimo sporna stvar u ovom slučaju je bila Isusova tvrdnja da je On vlasnik VEČNOG ŽIVOTA i da On ima pravo da upravlja BOŽJIM ili VEČNIM ŽIVOTOM. Pošto je neosporno da samo BOG ima ovu mogućnost, ovo je samo jedan od dokaza da je Isus zaista tvrdio da je PRAVI BOG. Znači nisu judejci hteli da ubiju Isusa zato što je tvrdio da je Sin Božji kao što su i judejci za sebe verovali da su sinovi božji, nego upravo zbog činjenice što je tvrdio da je Sin Božji koji je BUKVALNO rođen od Oca i ima u vlasništvu BOŽJI ili VEČNI život. Sa druge strane, da bi neko u punom smislu oprostio nekom greh, tako da ta osoba

bude u potpunosti oslobođena tog tereta, takav neko mora da bude VLASNIK BOŽJEG ŽIVOTA, jer greh donosi smrt počinocu. Znači iz teksta je jasno i očigledno da je Isus i u ovim stihovima tvrdio da je Bog, da je VLASNIK BOŽJEG ŽIVOTA, A NE DA NIJE TO TVRDIO KAO ŠTO TI KAŽEŠ, i da su judejci jasno prepoznali njegove tvrdnje (hulu) i hteli da ga ubiju zbog toga. Zato su i judejci u pojedinim situacijama imali izjave kao u Mk. 2:7, gde su direktno opraštanje greha koje je Isus činio povezivali sa hulom, jer zaista, njihova tvrdnja da samo Bog na taj način može da oprašta grehe je bila u potpunosti tačna.

Osoba A citira Osobu B: „Jevanđelje po Luki 23,38: Iznad njega je bio natpis slovima grčkim i latinskim i hebrejskim: „Ovo je judejski kralj.“ Optužba kojom je optužen Hrist bila da je za sebe tvrdio (što nikad nije rekao) da je judejski kralj.“

Osoba A odgovara na citirano: To za kralja Jevreja je bio samo izgovor da ga ubiju jer je za sebe tvrdio da je Bog. Zato što nisu mogli da dođu pred Rimljane i da kažu da je Isus kriv jer tvrdi da je Bog pa su onda morali da izmisle zbog Rimljana da hoće da ga ubiju jer je kralj Jevreja. U suštini oni su znali da Pilat ne želi da ima probleme sa Cezarom pa su zato samo upotrebili tu priču o kralju Jevreja da podstaknu Pilata da osudi Hrista: „Od tada je Pilat nastojao da ga oslobodi; ali Jevreji su vikali: 'Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj cezaru. Ko god se pravi kraljem, protiv cezara govori.' Zato je Pilat, čuvši tu reč, izveo Isusa i seo na sudsku stolicu na mestu koje se zove Pločnik, a na hebrejskom Gabata. A upravo je bila priprema za Pashu, oko šestog sata. I rekao je on Jevrejima: 'Evo vašeg Kralja!' A oni su povikali: 'Ukloni, ukloni, razapni ga!' Pilat im je rekao: 'Kralja vašeg da razapnem?' Sveštenički glavari su mu odgovorili: 'Mi nemamo kralja osim cezara.'” Jovan 19:12-15 Evo i šta piše

Elen Vajt o Isusu: „Apostol bi skrenuo našu pažnju sa nas samih na Autora našeg spasenja. On iznosi pred nas njegove dve prirode, božansku i ljudsku. Ovde je opis božanske: 'Koji se, iako u obličju Božjem, nije otimao da bude jednak Bogu.' Bio je 'sjaj slave njegove i savršeni otisak njegove osobe.' Onda, ljudske: 'Našavši se u obličju čoveka, ponizio se i postao pokoran do smrti, i to smrti na krstu.' On je dobrovoljno uzeo ljudsku prirodu. To je bio njegov sopstveni čin, i to po njegovom sopstvenom pristanku. Obukao je svoje božanstvo u ljudsku prirodu. On je sve vreme bio kao Bog, ali nije izgledao kao Bog. Prikrio je pokazivanja Božanstva koje je zapovedalo poštovanje, i izazivalo divljenje, Božjeg univerzuma. Bio je Bog dok je bio na zemlji, ali je lišio sebe Božjeg obličja, i umesto njega uzeo je obličje i običaje čoveka. Hodao je zemljom kao čovek. Radi nas je postao siromašan, da mi preko njegovog siromaštva možemo biti učinjeni bogatima. Odložio je na stranu svoju slavu i svoje veličanstvo. Bio je Bog, ali se slave Božjeg obličja za neko vreme odrekao. Iako je hodao među ljudima, u siromaštvu, šireći svoje blagoslove gde god je išao, na njegovu reč legije anđela bi okružile svog Iskupitelja, i odale mu poštovanje. Međutim hodao je zemljom neprepoznat, nepriznat, osim sa nekoliko izuzetaka, od svojih stvorenja. Atmosfera je bila zagađena grehom i prokletstvima, umesto himne hvale. Njegova sudbina je bila siromaštvo i poniženje. Dok je prolazio tamo vamo na svojoj misiji milosti da oslobodi bolesne, da podigne utučene, jedva da ga je usamljeni glas nazvao blagoslovenim, a sami najveći u naciji prolazili su pored njega sa prezirom. Uporedite ovo sa bogatstvom slave, obiljem hvale koja se izliva iz besmrtnih jezika, miliona bogatih glasova u Božjem univerzumu u himnama obožavanja. Međutim ponizio se, i uzeo je smrtnost na sebe. Kao član ljudske porodice bio je smrtnik, ali kao Bog bio je

izvor života svetu. Mogao je, u svojoj božanskoj ličnosti, uvek odoleti napredovanju smrti, i odbiti da dođe pod njenu vlast; ali je dobrovoljno položio svoj život, da bi čineći tako mogao dati život i izneti besmrtnost na svetlo. Nosio je grehe sveta, i pretrpeo kaznu koja se skotrljala kao planina na njegovu božansku dušu. Dao je svoj život na žrtvu, da čovek ne umre večno. Umro je, ne zbog toga što je bio primoran da umre, već svojom slobodnom voljom. To je bila poniznost. Celo blago neba bilo je izliveno u jednom daru da spasi patlog čoveka. Uneo je u svoju ljudsku prirodu sve životodavne energije koje će ljudska bića trebati i moraju ih primiti. Čudesne li kombinacije čoveka i Boga! Mogao je pomoći svojoj ljudskoj prirodi da podnese napade bolesti izlivanjem vitalnosti i nepropadljive snage iz svoje božanske prirode u ljudsku. Međutim ponizio je sebe do ljudske prirode. Učinio je to da bi Pismo moglo biti ispunjeno; i u plan je ušao Sin Božji, znajući sve korake u svom poniženju, da se mora spustiti da učini iskupljenje za grehe osuđenog, jecajućeg sveta. Kakva poniznost je to bila! Zadivila je anđele. Jezik je nikada ne može opisati; mašta je ne može primiti. Večna Reč je pristala da bude učinjena telom! Bog je postao čovek! Bila je to divna poniznost. Međutim zakoračio je još niže; Čovek se mora poniziti kao čovek da nosi uvredu, poniženje, sramne optužbe, i zlostavljanje. Činilo se da nema bezbednog mesta za njega na njegovoj sopstvenoj teritoriji. Morao je da beži od mesta do mesta za svoj život. Bio je izdan od jednog od svojih učenika; bio je odbijen od jednog od svojih najrevnijih sledbenika. Bio je izrugivan. Bio je krunisan sa krunom od trnja. Bio je bičevan. Bio je primoran da nosi teret krsta. Nije bio neosetljiv na ovaj prezir i sramotu. Pokorio se, ali oh! osetio je gorčinu kao što nijedno drugo biće nije moglo da je oseti. Bio je čist, svet, i neokaljan, a ipak osuđen kao kriminalac! Divni Iskupitelj sišao je dole sa naj-

većeg uzdizanja. Korak po korak ponizio se da umre,—ali kakvom smrću! Bila je to najsramnija, najokrutnija,—smrt na krstu kao zločinac. Nije umro kao heroj u očima sveta, natovaren počastima, kao ljudi u borbi. Umro je kao osuđeni kriminalac, viseći između nebesa i zemlje,—umro je sporom smrću sramote, izložen rujanjima i grdnjama degradiranog, opterećenog zločinom, razuzdanog mnoštva! 'Oni koji me vide svi mi se izruguju: puće usnu, odmahuju glavom.' Ps. 22:7.“ Elen Vajt, Pregled i Glasnik 5. jul, 1887.

Osoba B pita: Gde sam rekao da je Biblija ljudska knjiga?

Osoba A odgovara: Napisao si „Božansko ljudska“, znači nije samo Božja knjiga, nego je i ljudska knjiga po tebi.

Osoba B pita: Ko je pisao ljudi ili Bog? Čijim jezikom je pisana? Da li u Bibliji ima ljudskih misli? Da li je Bog čoveku diktirao kada je pisao Bibliju ili? Znaš li ti šta uopšte znači Božansko ljudska knjiga?

Osoba A odgovara: Nema tu fantaziranja. AUTOR je Bog, znači knjiga je Božja. To što je Bog upotrebio verne ljude da je napišu na svom jeziku, ne znači da je AUTOR ČOVEK. Znači ako ti uzmeš da prevedeš knjigu od Elen Vajt na svom jeziku, to ne znači da si ti AUTOR te knjige, niti da je knjiga od tebe. AUTOR je Elen Vajt i knjiga je OD Elen Vajt. Ako ti ovo nije jasno, onda ne znam kako drugačije da ti se objasni. Ne samo da je diktirao, nego i ZAPOVEDIO. Jel na kraju Isus onda PRAVI BOG ili nije, na temelju svih ovih argumenata koje si dobio i koji su neoborivi sa aspekta Pisma i spisa Elen Vajt?

Osoba B odgovara: Jevandjelje po Jovanu 20,23: Ako nekome oprostite grehe, oprošteno mu je, a ako ih nekome zadržite, zadržani su.“ Jevandjelje po Mateju 9,6: Ali, da znate da Sin čovečiji ima vlast na zemlji da oprašta grehe...“ Onda reče oduzetome: „Ustani, uzmi svoju postelju i idi kući.“ Isus izjavljuje da On ima vlast (koju mu je dao Bog)

da oprašta grehe na zemlji. A istu vlast su imali i učenici kada su primili Sveti Duh. Imamo primere i drugih ljudi (Mojsija) kada je Bog uslišavao da im se oprostite gresi. Prema istom obrascu koji vi tvrdite i apostoli su bogovi. Ovo vaše "dokazivanje" da je Isus rekao da je Bog mi deluje kao kada trinitarci dokazuju da je Isus Bog i Bog Sveti Duh. Nijedna Isusova izjava ne postoji gde On tvrdi da je Bog. Jasno je kakvim se zaključivanjem služiš. Za tebe je isto prevodioc i pisac. Prema onome što si rekao pisac prvih 5 knjiga Mojsijevih nije Mojsije, nego Bog. Jasno je da je Bog nadahnuo pisce Biblije ali im nije diktirao svako slovo ili rečenice. Tako ne funkcioniše nadahnuće. Nije mi drago što sam sve ovo pročitao ali to je realnost. Znao sam odavno šta veruju tvoja braća i neki drugi. „Biblija nam nije data na velikom, nadljudskom jeziku. Isus je, da bi došao do čovjeka tamo gdje je, uzeo ljudskost. Biblija se mora dati na jeziku ljudi. Sve što je ljudsko je nesavršeno.“ {1SM 20}

Osoba A odgovara: Uz dužno poštovanje prema tvom mišljenju, moram iskreno priznati da sam zgrožen tvojim komentarima i načinom kako interpretiraš Božju Reč.

Osoba A citira Osobu B: „Jevanđelje po Jovanu 20,23: Ako nekome oprostite grehe, oprošteno mu je, a ako ih nekome zadržite, zadržani su.“ Jevanđelje po Mateju 9,6: Ali, da znate da Sin čovečiji ima vlast na zemlji da oprašta grehe...“ Onda reče oduzetome: „Ustani, uzmi svoju postelju i idi kući.“ Isus izjavljuje da On ima vlast (koju mu je dao Bog) da oprašta grehe na zemlji. A istu vlast su imali i učenici kada su primili Sveti Duh. Imamo primere i drugih ljudi (Mojsija) kada je Bog uslišavao da im se oprostite gresi.“

Osoba A odgovara na citirano: Znači na moje direktno pitanje da konačno odgovoriš da li je Isus PRAVI Bog ili nije, ti odgovaraš sa navedenim tvrdnjama pokušavajući dokazati da Isus NIJE PRAVI Bog, zato što je opraštao grehe

NA ISTI NAČIN na koji ljudi mogu da ih opraštaju. Ovo nije ništa drugo nego katolička doktrina o oprostima greha, pošto katolici koriste slične argumente da bi opravdali svoju ulogu posrednika između čoveka i Boga. Ranije ti je već objašnjeno zašto je nemoguće da bilo koji čovek nekom drugom čoveku oprostiti greh u smislu da u potpunosti rastereti tu osobu tereta greha. Kada bi ovo bilo tačno što ti tvrdiš onda bi Isus umesto „Dođite k meni svi koji ste umorni (od greha) i opterećeni (grehom), i ja ću vas odmoriti“, rekao „Dođite k meni i k NEKIM LJUDIMA... i mi ćemo vas odmoriti“. Evo npr. šta kaže Elen Vajt o ovome, a direktno je vezano za ove stihove iz Jovana: „Hristos nije sveštenicima dao nikakvo pravo da praštaju grehe, niti da prodaju oprostajnice, po kojima ljudi mogu i dalje da greše, a da time ne navuku na sebe Božje nezadovoljstvo, niti je pak svojim slugama dao slobodu da prime neki dar ili mito za pokrivanje i prećutkivanje greha, kako bi krivac izbegao zasluženu osudu. HRISTOS JE SVOJIM UČENICIMA NALOŽIO DA SVIM NARODIMA PROPOVEDAJU OPRAŠTANJE GREHA U IME NJEGOVO; međutim, oni sami NISU BILI OVLAŠĆENI DA SKINU NIJEDNU MRLJU GREHA SA DECE ADAMOVE... Svaki onaj ko pažnju naroda skreće na sebe kao na onoga koji je ovlašćen da prašta grehe, izaziva gnev Božji, jer odvraća duše od nebeskog Posrednika KOJI STVARNO MOŽE DA OPROSTI, i upućuje ih na slabog i zabludelog smrtnika.“ (3SP 245, 246). Znači ovaj Hristov nalog se odnosio na to da njegovi učenici trebaju da idu po svetu i propovedaju ljudima istinu o Spasitelju koji ima SILU da prašta grehe i koji je položio SVOJ VEČNI ŽIVOT da bi svakom zabludalom smrtniku bilo omogućeno SPASENJE U HRISTU ako prihvati Hrista i preda mu se. Inače ovaj izraz „vlast“ koji spominješ, na grč. doslovno znači „SILA“. Čoveku je spasenje, a samim tim i oproštenje

moglo biti omogućeno samo SILOM koja je sve stvorila, a znamo da se ta stvaralačka sila nalazi samo u Božjoj Reči i da tu SILU poseduju samo OTAC i SIN. Da bi neko posedovao tu silu kao svoje vlasništvo, taj mora biti VLASNIK Božjeg ili Večnog života. Zato ti je ranije u prepisci lepo navedeno da opraštati greh može samo neko ko ima u VLA-SNIŠTVU Božji život, odnosno samo neko ko je Bog, jer sila stvaranja i iskupljenja može doći samo od Božjeg života. Pogledajmo sada još ove Isusove reči kako bi bio svestan ozbiljnosti svoje situacije: „Stoga vam i rekoh da ćete umreti u svojim gresima; jer ako NE VERUJETE da JA JESAM (da sam Bog=Jehova), UMREĆETE U SVOJIM GRESIMA.” Jn. 8,24 Zaista je strašno brate ovo što iznosiš i bilo bi dobro da se ozbiljno preispitaš dok ne bude prekasno.

Osoba A citira Osobu B: „Jasno je kakvim se zaključivanjem služiš. Za tebe je isto prevodioc i pisac. Prema onome što si rekao pisac prvih 5 knjiga Mojsijevih nije Mojsije, nego Bog. Jasno je da je Bog nadahnuo pisce Biblije ali im nije diktirao svako slovo ili rečenice. Tako ne funkcioniše nadahnuće.“

Osoba A odgovara na citirano: Da si malo pažljivije čitao, video bi da je fokus priče vezano za Bibliju ili pisanu BOŽJU REČ stavljen na AUTORA te knjige. Ti neprestano pokušavaš dokazati de su AUTORI i Bog i čovek, što je teška besmislica, jer kada bi zaista bila istina da je zabludeli čovek autor, to bi obezvređilo samu tu knjigu i ona ne bi više bila BOŽJA REČ, nego Božansko-ljudska reč. Evo malo i od Elen Vajt na tu temu: „BOŽJA REČ (Biblija), kao i karakter njenog BOŽANSKOG AUTORA, iznosi tajne koje ograničena bića nikad neće moći u celini da razumeju. Pojava greha u svetu, Hristovo utelovljenje, novorođenje, vaskrsenje i brojne druge teme kojima se BIBLIJA bavi, tajne su suviše duboke da bi ih ljudski um mogao objasniti

ili čak sasvim razumeti. Međutim nemamo razloga da sumnjamo u BOŽJU REČ (ne Božansko-ljudsku) samo zato što ne možemo da razumemo tajne Božjeg providenja.“ Elen Vajt, Koraci ka Hristu. Što se tiče „nadahnuća“ i kako ono funkcioniše, to je tema za sebe i o njoj trenutno ne možemo da pričamo dok se ne savladaju elementarne stvari. Da je Bog vernim ljudima diktirao, odnosno bolje rečeno ZAPOVEDAO šta da pišu ima na koliko god hoćeš mesta. (Izl. 34,11; Pnz. 4,2; Pnz. 4,40; Pnz. 6,6 itd...)

Osoba A citira Osobu B: „Nije mi drago što sam sve ovo pročitao ali to je realnost.“

Osoba A odgovara na citirano: Verujem da ti nije drago, jer zaista nikom nije drago kada mu se teološka uverenja raspadnu kao kula od karata, pod naletom neborive i skladne Biblijske istine. Bez obzira što ti nije drago, nadam se sa da ćeš ozbiljno shvatiti ovu prepisku i duboko se preispitati, kako ne bi što kaže Isus „umro u svojim gresima, jer ne veruješ da ON JESTE“. S ovim bi zaključio našu prepisku, jer sve bitno je rečeno i nema potrebe da se razvodnjava priča i gubi vreme na ponavljanje jednog te istog.